

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avgvstini Barbosæ I. V. D. Lvsitani, Protonotarii, Et
Ivdicis Apostolici designati pro Tribunali Nunciaturæ
Hispaniæ, ac insignis Ecclesiæ Vimaransenis Thesaurarij
Maioris, Collectanea Doctorvm, Qui ...**

Barbosa, Agostinho

Venetiis, 1643

2. Quòd duas Ecclesias nullus Prælatus regat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14108

Quòd duas Ecclesias nullus Prælatus regat.

CAPVT II.

- 1 Papa solus potest vni duos Episcopatus conferre.
 2 Episcopatus duos vnire potest solus Papa,
 3 Episcopatus vnus quando alteri vnitur quomodo functiones faciendæ.
 4 Cardinales comprehenduntur hoc decreto.

^a Sub Innoc. 3. Lateran. cap. 29. alij quinque adhuc dispensabantur.

Nemo quacumque etiam dignitate, gradu, aut præminentia præfulgens, plures Metropolitanas, seu cathedrales Ecclesias, in titulum, siue commendam, aut alio quouis nomine, ^a contra sacrorum canonum instituta, recipere, & simul retinere præsumat: cum valde felix sit ille censendus, & cui vniam Ecclesiam bene, ac fructuosè, & cum animarum sibi commissarum salute regere contigerit. Qui autem plures Ecclesias contra præsentis decreti tenorem nunc detinent, vna, quam maluerint, retenta, reliquas infra sex menses, si ad liberam Sedis Apostolicæ dispositionem pertineant, alias infra annum dimittere teneantur: alioquin Ecclesia ipsa, vitimò obrenta duntaxat excepta, eo ipso vacare censentur.

Vide Azor. *instit. moral. p. 2. lib. 6. c. 13. à princ. Less. de iustit. lib. 2. c. 34. num. 138.*

1. Solum Papam posse vni duos Episcopatus conferre, per cap. relato 21. *quæst. 1. Et cap. in cui 32. de elect. lib. 6. resoluunt Flamin. Patif. de confident. q. 18. num. 9. Abb. quæst. 1. colom. 3. num. 6. Card. Tusc. tom. 6. litt. P. conclus. 49. num. 18. & dispensare quòd quis obtineat duas Ecclesias Episcopales, Abb. conf. 101. Videtur primò, num. 6. lib. 2. Cardin. Tusc. d. litt. P. concl. 69. num. 46.*
2. Et solum posse duos Episcopatus vnire probant cap. *in temporis, cum seq. 16. quæst. 1. cap. sicut vnire, de excess. Prælat. & resoluunt Duaren. de benef. lib. 5. cap. 6. Reuill. in praxi benef. titul. de vnionib. à num. 22. Cened. ad Decretal. collect. 87. num. 1. Nicol. Garc. de benef. part. 1. 2. c. 2. nu. 60. cum seqq. Valer. Reginald. in praxi fori poenit. lib. 50. tra. 3. num. 299.*
3. Quando vnus Episcopatus alteri vnitur, Episcopus in aliqua parte alterutrius residens suæ obligationi circa residentiam satisficit, dum tamen in aliqua ex suis Cathedralibus resideat temporibus à Concil. præscriptis decreto cap. 1. *vers. eosdem interim admonet. sess. 23. Synodus indicenda, & celebranda est singulis annis in quolibet Episcopatu, sed ad illam in altero ex dictis Episcopatus vnitis celebrandam nequaquam tenetur accedere clerus alterius Episcopatus. Et clerus vnus Episcopatus non solum tenetur facium oleum accipere ab Episcopo illud in alio Episcopatu conscienter, verum etiam cogi potest eidem Episcopo in huiusmodi ministerio assistere ad sacrorum canonum præ-*

scriptum; & si clericus vnus Episcopatus monitus ad recipiendum oleum sanctum in alio consecutum, in spretum sui proprii Episcopi accipiens illud ab alieno, potest ultra peccatum mortale puniri ab Episcopo. Episcopus in vno ex dictis Episcopatus existens potest per se ipsum cognoscere causas alterius ciuitatis, vel diocesis, adhibito Notario sibi bene viso tam in processibus conscribendis, quam in actis visitationis conscribendis; sed tamen debet eam habere rationem, vt id non passim, sed raro, & a qua ex causa fiat, & in arduis tantum & grauioribus negotijs, ne constitutio vnionis elidatur. Semper Episcopus existens in vno ex dictis Episcopatus inferendus, & appellandus est Episcopus illius in primo loco, & deinde alterius à quo abest; quòd si extra diocesim resideat in negotijs ad vnum pertinentibus, est illius in primo loco Episcopus denominandus. Ita Aldan. in compendio *Canonicarum resolu. lib. 2. tit. 2. nu. 3. vbi refert ita fuisse decretum in causa Castellana, & Hortana 8. Iunij 1624.*

4. Cardinales comprehenduntur in hoc decreto, cum simus in lege correctoria, & materia peccati, maximus enim abusus est, vt qui vix fructuosè vniam Ecclesiam regere potest, alteram accipere audeat, præsertim cum vnusquisque in Ecclesia sua residere teneatur, cap. 1. *sess. 23. de reformat. Ita Aldan. d. lib. 2. tit. 3. num. 2. vbi refert ita resolutum.*

^a Cui vniam Ecclesiam bene, &c. Vide Nauarr. *de orat. cap. 22. num. 22.*

Quòd beneficia Ecclesiastica dignis, & residentibus conferantur.

CAPVT III.

- 1 Inhabiles ad beneficia consequenda qui.
 2 Curati cogendi sunt ad subeundum per se ipsos, & non per substitutos ea munera ad quæ tenentur.
 3 Beneficiorum Ecclesiasticorum collatio facta indignis venit irritanda.

^a Part. 1. c. 13. c. quia non multi. de cler. non resi. b. Cap. licet Canon. de elect. in 6. decr. c. 14. c. graue nimis. de præbend. * Vide post fin. huius libri.

Inferiora beneficia Ecclesiastica, præsertim curam animarum habentia, personis dignis, & habitibus, & quæ in loco residere, ac ^β per se ipsos curam ipsam exercere valeant, iuxta constitutionem Alexandri tertij, in Lateranensi, ^γ quæ incipit, ^α Quia nonnulli, & aliam Gregorij X. in generali Lugdunensi Concilio, ^δ quæ incipit, ^ε Licet canon, editam, conferantur: ^ε aliter autem, facta collatio, siue prouisio, ^ζ omnino irritetur, & ordinarius collator pœnas constitutionis Concilij generalis, ^η quæ incipit, ^θ Graue nimis, se nouerit incursum.

Dehis, qui inhabiles de iure sunt ad beneficia consequenda, agit nouissimè Squillante *de priuileg. cleric. c. 4. per totum. & latè ego ipse de iure Ecclesiastico, lib. 3. c. 13. vbi de hæreticis, eorumque fautoribus, receptatori-*

bus, & defensoribus, excommunicatis, suspensis, interdictis personaliter irregularibus, bigamis, aleatoribus publicis, simoniacis in beneficio assequendo post priuationem, clericis male vsurpantibus bona quæcunque, vel iura Eccle-